॥१९॥२०॥२१॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैस्रकंडीयेभारतभावदीपेद्वाधिशद्धिकद्विशततमोऽध्यायः॥ २३२॥ R & 11 पतिव्रतोपाख्यानेस् चितान्स्तीधर्मान्विवरीतृंद्रीपदीसत्यनामासंवादमा रभते उपासीनेषुविप्रेष्यत्यादिना समंएकम् ॥१॥ जाहस्यमानेषरस्परमतिशयेनहसंत्यौ ॥ २ ॥ कुरुयदृत्यिताःकुरुषुयदुषुचउत्पन्ताः ॥२॥॥ संहतान्दढांगान् ॥५॥६॥ व्रतंसोमवारव्यतादि तपजपवासा व्यामंजगत्सर्वसुरप्रवीरशक्त्यामयासंसुतलोकनाथ ॥ नमोस्तुतेहादशनेत्रबाहोअतःपरंवेद्मिगतिनतेहं ॥ १९ ॥ स्कंदस्ययइदंविप्रःपठेजन्मसमाहितः॥ श्रावयेद्राह्मणेभ्योयःश्रणुयाह्याह्यजेरितं॥ २०॥ धनमायुर्यशोदीमंपुत्रान्शत्रुजयंतथा॥सपुष्टितुष्टीसंप्राप्यस्कंदसालोक्यमाप्रयात्॥२१॥ हाभारतेआरण्यकेपर्वणिमांकेडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेकार्तिकेयस्तवेद्दात्रिंशद०द्विशततमोऽध्यायः॥ २३२॥ ॥ ७॥ समामंचमार्केडेयसमा स्यापर्व॥ ॥अथद्रौपदीसत्यभामासंवादपर्व॥ वैशंपायनउवाच उपासीनेषुविघेषुपांढवेषुमहात्मसु॥द्रौपदीसत्यभामाचविविशातेतदासमं॥ ॥ १॥ जाहस्यमानेसुप्रीतेसुखंतत्रनिषीदतुः॥ चिरस्यदृष्ट्वाराजेंद्रतेन्योन्यस्यप्रियंवदे ॥ २॥ कथयामासतुश्चित्राःकथाःकरुपदृत्यिताः॥ अथाववीत्सत्यभा मारुष्णस्यमहिषीत्रिया॥ ३॥ सात्राजितीयाज्ञसेनींरहसीदंसुमध्यमा॥केनद्रौपदिचत्तेनपांडवानधितिष्ठसि॥ ४॥ लोकपालौपमान्वीरान्पुनःपरमसंहता न्॥कथंचवश्गास्तुभ्यंनकुप्यंतिचतेशुभे॥ ५॥ तववस्याहिसततंपांडवाःत्रियदर्शने॥ मुखत्रेक्षाश्चतेसर्वेतत्वमेतद्रवीहिमे॥ ६॥ वतचर्यातपोवापिस्नान मंत्रौषधानिवा॥ विद्यावीर्यमूलवीर्यजपहोमागदास्तथा॥ ७॥ ममाद्याचक्ष्वपांचालियशस्यंभगदैवतं॥ येनकृष्णेभवेत्नित्यंममकृष्णोवशानुगः॥ ८॥ एव मुक्तासत्यभामाविररामयशस्विनी ॥ पतिव्रतामहाभागाद्रौपदीत्रत्युवाचतां ॥ ९ ॥ असत्वीणांसमाचारंसत्यमामनुषद्धिस ॥ असदाचरितेमार्गेकथं स्यादनुकीर्तनं॥ १०॥ अनुप्रश्नःसंशयोबानैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ तथात्युपेताबुद्धात्वंकृष्णस्यमहिषीप्रिया॥ ११॥ यदैवभर्ताजानीयान्मंत्रमूलपरांस्रियं॥ उद्दिजेततदैवास्याः सर्पाद्वेदमगतादिव॥ १२॥ उद्दिप्रस्यकुतःशांतिरशांतस्यकुतः सुखं॥ नजातुवशगोभर्तास्रियाः स्यान्मंत्रकर्मणा॥ १३॥ अमित्रप्रहितां श्चापिगदान्परमदारुणान्॥ मूलप्रचारैहिंविषंप्रयद्धांतिजिघांसवः॥ १४॥